

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 973/2019
17.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Станислава Јовановића, због кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Пушице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 732/12 од 30.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1140/17 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној 17.10.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Станислава Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 732/12 од 30.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1140/17 од 14.03.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 732/12 од 30.12.2016. године, између осталих, окривљени Јовановић Станислав оглашен је кривим због извршеног кривичног дела убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и осуђен на казну затвора у трајању од осам година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 24.08.2006. до 18.12.2009. године те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1140/17 од 14.03.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе: Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног Станислава Јовановића и његових бранилаца, те бранилаца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Београду К 732/12 од 30.12.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Станислава Јовановића, адвокат Марко Пушица, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да исте преиначи тако што ће окривљеног Станислава Јовановића ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати пресуде. Таквим доказом се, пре свега, означава записник о испитивању окривљеног ББ сачињен пред истражним судијом Окружног суда у Београду под бројем Кри. 1282/2000 од 03.09.2000. године, који је решењем Вишег суда у Београду издвојен из списка предмета али је одбрана окривљеног ББ, која је констатована на издвојеном записнику, коришћена у изради побијане првостепене пресуде и то део „да је окривљени Станислав Јовановић када је угледао оштећеног ВВ извадио пиштољ и репетирао га.“ Како у односу на ову одлучну чињеницу - репетирање пиштоља, у списима предмета нема других доказа нити исказа саоптужених нити исказа сведока, нити писаних доказа, одбрана закључује да се побијане пресуде заснивају на спорном записнику о саслушању окривљеног ББ Кри. 1282/2000 од 03.09.2000. године - који је као незаконит доказ већ издвојен из списка, због чега се на таквом доказу, по одредбама Законика о кривичном поступку пресуде не могу заснивати.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Пре свега, из списка предмета произлази да је предметни записник о саслушању окривљеног ББ сачињен пред истражним судијом Окружног суда у Београду Кри. 1282/2000 од 03.09.2000. године решењем председника већа издвојен из списка предмета на главном претресу одржаном дана 23.02.2015. године, у смислу одредбе члана 358. ЗКП.

Надаље, из списка предмета произлази да је саслушање окривљеног ББ, након првог саслушања као доказна радња, извршено у законито спроведеном поступку у складу са одредбама ЗКП - како пред истражним судијом тог суда 06.12.2006. године тако и на заседањима главног претреса одржаним 23.02.2015. године и 30.11.2016. године, након чега је првостепени суд тако прибављену одбрану окривљеног ББ оценио износећи детаљне разлоге за исту, на странама 14, 15, 16 и 17 побијане првостепене пресуде.

Као неосноване, Врховни касациони суд је оценио и наводе, у захтеву, браниоца окривљеног да је суд одлучну чињеницу „да је окривљени Станислав Јовановић извадио и репетирао пиштољ“ утврдио из издвојеног записника о саслушању окривљеног ББ, с`обзиром да је првостепени суд, на страни 70 пресуде, изричито навео да је чињеницу о репетирању пиштоља од стране окривљеног Станислава Јовановића утврдио из налаза и мишљења судског вештака балистичара Милана Куњадића, о чему је дао детаљне и јасне разлоге, те су неосновани наводи захтева да је суд код утврђивања наведене чињенице користио изказ окривљеног ББ са записника о саслушању који је издвојен из списка предмета и као такав представља недозвољени доказ.

По истом законском основу - из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, захтевом браниоца окривљеног се указује и на „записник о делимичној реконструкцији догађаја спроведеној на главном претресу одржаном дана 05.06.2009. године у судници Вишег суда у Београду“ - као недозвољен доказ јер је, по ставу одбране, реконструкција била сведена само на пуко показивање међусобног положаја саокривљених по верзији окривљеног Станислава Јовановића, без учешћа окривљеног ББ и сведока, чиме нису били испоштовани криминалистички, просторно-амбијентални услови, временско-метеоролошки услови, нити остали тактичко-технички услови како то предвиђа одредба члана 137. ЗКП.

Врховни касациони суд и ове наводе у захтеву браниоца окривљеног, оцењује као неосноване.

Наиме, на главном претресу одржаном дана 04.03.2009. године, суд је у смислу члана 120. став 4. ЗКП одредио доказну радњу - усмено саслушање вештака медицинске струке др Гордане Џелатовић и вештака балистичара Милана Куњадића, а у наставку заседања одржаном дана 05.06.2009. године суд је ради извођења доказне радње допунског вештачења истих вештака, одређеног у смислу члана 124. ЗКП, ради појашњења спорних чињеница испитао окривљеног Станислава Јовановића који је на постављена питања одговарао и показивао положај који је, критичном приликом, у предметном догађају, заузимало његово тело.

Дакле, Врховни касациони суд налази да првостепени суд није предузимао доказну радњу - реконструкција догађаја, те самим тим није ни могао повредити одредбу члана 137. ЗКП како се то неосновано указује у захтеву браниоца окривљеног Станислава Јовановића.

Из свега напред изложеног, Врховни касациони суд закључује да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред напред наведеног, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која повреда представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, али уз образложење да постоји

контрадикторност изреке првостепене пресуде и датих разлога, везано за способност окривљеног Станислава Јовановића да схвати дело и управља својим поступцима, с`обзиром на то да је код окривљеног, у време извршења кривичног дела, постојао поремећај личности - импулсивног типа, као модалитет урачунљивости због чега је, по ставу одбране, на штету окривљеног повређен закон.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која не представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је у наведеном делу поднети захтев одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП у вези члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић